

Lovforslag nr. L 177. Fremsat den 15. januar 1992 af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radiokommunikation¹⁾

§ 1

I lov om radiokommunikation, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 som ændret ved lov nr. 933 af 19. december 1986, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Oprettelse og drift af anlæg for radio- kommunikation (radioanlæg) må på dansk ter- ritorium kun ske med tilladelse fra kommuni- kationsministeren. Dette gælder dog ikke

- 1) radioanlæg, der benyttes i det nationale for- svars tjeneste,
- 2) radioanlæg, der alene er bestemt til mod- tagning af radiofoni eller fjernsyn,
- 3) radioanlæg, der er indrettet til modtagning af programstof, der sendes via satellit be- stemt for direkte modtagning hos almenhe- den eller med kabelfordeling for øje, og
- 4) radioanlæg, der alene er indrettet til mod- tagning på frekvensbånd under 30 MHz el- ler frekvensbånd, der her i landet er anvist for amatørradio.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan fast- sætte bestemmelser om, at andre kategorier af radioanlæg end dem, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, kan oprettes og drives uden tilladelse.

Stk. 3. Ved bedømmelse af, om tilladelse ef- ter stk. 1 kan gives, vil der bl.a. blive lagt vægt på:

- 1) At anvendelsen af radioanlægget sikrer en

effektiv udnyttelse af radiofrekvensspek- tret.

- 2) At anvendelsen af radioanlægget respekte- rer hensynet til at forhindre uautoriseret modtagning af radiokommunikation, som ikke er bestemt til brug for almenheden.

Stk. 4. Ved radiokommunikation forstås en- hver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efter- retninger af enhver art ved hjælp af radiobøl- ger.«.

2. §§ 3 og 4 affattes således:

»§ 3. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladel- ser til radioanlæg efter § 1, herunder radioan- læg i skibe og luftfartøjer under dansk flag.

Stk. 2. I vilkår efter stk. 1 kan der bl.a. fast- sættes bestemmelser om:

- 1) Krav om typegodkendelse eller godkendelse af kvalitetsstyringssystemer.
- 2) Frekvensanvendelse, herunder at radioan- lægget kun må benytte de frekvenser, som er anvist til formålet.
- 3) Krav om, at brugeren af radioanlægget skal have bestået foreskrevne prøver.
- 4) Tidsmæssig begrænsning for tilladelser samt om tilbagekaldelse af tilladelser, når forholdene efter kommunikationsministe- rens skøn gør det nødvendigt.

§ 4. Kommunikationsministeren kan fast-

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 91/263/EØF, De Europæiske Fæl- lesskabers Tidende (EF-Tidende) 1991 L 128 s. 1.

sætte bestemmelser om indretning, benyttelse og markedsføring af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2. Der kan bl.a. fastsættes bestemmelser om:

- 1) Forbud mod eller indskrænkning i adgangen til markedsføring, herunder salg og udlevering af radioanlæg.
- 2) Påbud om tilbagekaldelse fra markedet, tilbagekøb eller afhjælpning.«.

3. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af radioanlæg, som er omfattet af Rådets direktiv 91/263/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.

§ 4 b. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af loven. Der kan fastsættes gebyrer for bl.a. udstedelse og ændring af tilladelser, typegodkendelser og andre godkendelser.«.

4. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Udover de i *stk. 1* nævnte tilfælde kan kommunikationsministeren, hvis forholdene gør det nødvendigt, bestemme, at brugen af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2, skal ophøre.«.

5. § 6 affattes således:

»§ 6. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, herunder radioanlæg, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1 stk. 2.«.

6. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven og de i medfør af denne fastsatte bestemmelser, herunder om

- 1) adgang til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden

retskendelse at foretage kontrolbesøg og -undersøgelser, og

- 2) adgang til i forbindelse med den kontrol, der er nævnt i nr. 1, at plombere radioanlæg, hvortil der ikke foreligger en tilladelse, eller hvis vilkårene for en tilladelse ikke er overholdt.«.

7. § 7, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.«.

8. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. I sager om overtrædelse af § 7, stk. 1 eller *stk. 2*, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 2000 kr., kan kommunikationsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erklærer sig rede til at betale en bøde inden en nærmere angiven frist.

Stk. 2. I sager, der afgøres efter proceduren i *stk. 1*, kan afgørelsen betinges af, at den pågældende erklærer sig indforstået med konfiskation af det radioanlæg, der er genstand for overtrædelsen.

Stk. 3. Betales en bøde efter *stk. 1* ikke i rette tid, eller misligholdes et vilkår om konfiskation efter *stk. 2*, overgives sagen til politiet.

Stk. 4. For en tilkendegivelse efter *stk. 1* finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af anklageskriftet i politisager tilsvarende anvendelse.«.

9. Efter § 8 indsættes:

»§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1992.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I det optrykte bilag til dette lovforslag er forslaget sammenholdt med den gældende lov.

A. Baggrunden for lovforslaget

Formålet med forslaget er for visse former for udstyr, der er omfattet af lov om radiokommunikation, at skabe grundlag for gennemførelse her i landet af Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (i det følgende benævnt »terminaldirektivet«).

Terminaldirektivet omfatter teleterminaludstyr, der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet. I henhold til direktivet vil det sige, at udstyret er bestemt til direkte at blive tilsluttet et termineringspunkt i et offentligt telenet, eller at kunne fungere sammen med et offentligt telenet ved direkte eller indirekte tilslutning til et termineringspunkt i et offentligt telenet med henblik på at sende, behandle eller modtage informationer. Tilslutningssystemet kan bl.a. være et radiosystem. Som eksempler på udstyrstyper i radiosystemer, der er omfattet, kan nævnes mobiltelefoner og personsøgemodtagere.

Ved »offentligt telenet« forstås i terminaldirektivet den offentlige telekommunikationsinfrastruktur, der giver mulighed for at transmittere signaler mellem bestemte nettermineringspunkter ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, optiske medier eller andre elektromagnetiske midler.

Direktivet indebærer opfyldelsen af en hovedmål-sætning inden for telekommunikationspolitikken i EF om fuld gensidig anerkendelse af typegodkendelse af terminaludstyr på grundlag af fælleseuropæiske tekniske forskrifter.

Terminaldirektivet er udarbejdet efter de retningslinier, der er indeholdt i Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder (85/C 136/01). Endvidere bygger terminaldirektivet på Rådets afgørelse af 13. december 1990 om modulerne for overensstemmel-

sesvurdering med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering (90/683/EØF). Terminaldirektivet træder i kraft den 6. november 1992. Medlemsstaterne skal senest samme dato have truffet de nødvendige foranstaltninger til terminaldirektivets gennemførelse.

Med hensyn til det nærmere indhold af terminaldirektivet henvises til bemærkningerne til forslag til lov om teleterminaludstyr, som er fremsat samtidigt med dette lovforslag.

I nærværende lovforslag bestemmes det, at kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af radioanlæg, som er omfattet af terminaldirektivet. Reglerne vil bl.a. omfatte bestemmelser om typegodkendelse og godkendelse af kvalitetsstyringssystemer. Tilladelsesforholdene for anlæggene vil fortsat være reguleret af radiokommunikationslovgivningen.

Den gældende administration på området hviler bl.a. på bemyndigelsen til kommunikationsministeren i lovens § 3 til at fastsætte nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser samt om indretning og benyttelse af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse. I medfør af denne bemyndigelse er der i en række bekendtgørelser fastsat bestemmelser om, at udstyret skal opfylde en række tekniske krav. Det skal kunne dokumenteres ved indhentelse af typegodkendelse af udstyret, at de tekniske krav er opfyldt. I bekendtgørelse nr. 521 af 10. oktober 1974 om foranstaltninger til imødegåelse af ulovlig benyttelse af radioanlæg er der fastsat en række bestemmelser om markedsføring af radioanlæg.

Foruden bestemmelsen om gennemførelse af terminaldirektivet for radioanlæg indeholder lovforslaget en række bestemmelser, som er foranlediget af andre forhold.

Der søges bl.a. tilvejebragt hjemmel for i videre omfang end hidtil at kunne undtage visse kategorier af radioanlæg fra lovens tilladelseskrav, idet der dog fortsat vil kunne stilles krav til sådanne anlæg for så vidt angår indretning, benyttelse og markedsføring.

Loven vil blive sat i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. I forbindelse hermed vil der bl.a. blive tilvejebragt hjemmel til, at tilladelsesudstedelse på Færøerne i henhold til lov om radiokommunikation i et vist omfang kan varetages af Færøernes hjemmestyre. Ved lov nr. 933 af 19. december 1986 om ændring af lov om radiokommunikation blev der på tilsvarende måde tilvejebragt det fornødne grundlag for, at Grønlands hjemmestyre kunne overtage tilladelsesudstedelsen i henhold til lov om radiokommunikation.

Endvidere søges hjemmel for kommunikationsministeren til, hvis forholdene efter kommunikationsministerens skøn gør det nødvendigt, at bestemme, at radioanlæg ikke må anvendes. Denne bemyndigelse kan bl.a. tænkes anvendt for at sikre, at internationale aftaler eller vedtagelser om frekvensallokering kan opfyldes her i landet.

Lovforslaget indeholder herudover bestemmelser, der opfylder behov, som er konstateret i forbindelse med administrationen af lov om radiokommunikation. Der søges således tilvejebragt en udtrykkelig hjemmel for kommunikationsministeren til at fastsætte nærmere regler, der giver adgang til, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation at foretage kontrolbesøg uden retskendelse og i forbindelse hermed at foretage plombering af anlæg, hvortil der ikke foreligger en tilladelse, eller hvis vilkårene for tilladelsen ikke er overholdt.

Det er også fundet hensigtsmæssigt i selve lovtjeksten i lov om radiokommunikation at indsætte bestemmelser, som angiver de vigtigste forhold, der vil blive lagt vægt på, ved bedømmelsen af, om en ansøgning om tilladelse kan imødekommes.

For så vidt angår det nærmere indhold af de foreslåede bestemmelser henvises til bemærkningerne til forslagens enkelte bestemmelser.

B. Internationale vedtagelser

I bemærkningerne til den gældende lov (Folketings Tidende 1969, Tillæg A, spalte 458) hedder det bl.a.:

»Administrationen af loven bygger for en stor del på bestemmelser i det internationale radioreglement, der er vedføjet den af Danmark ratificerede internationale telekommunikationskonvention (Montreux, 1965), jf. Lovtidende C, 1967, side 12. Bestemmelser fra radioreglement og konvention optages i de af ministeren udfærdigede bekendtgørelser i det omfang, de pågældende bestemmelser skal have retsvirkning her i landet.«

Den i citatet nævnte internationale telekommunikationskonvention og det dertil hørende radioregle-

ment revideres med visse mellemrum. Det præciseres derfor, at bemærkningerne i citatet gælder den til enhver tid gældende konvention og det til enhver tid gældende radioreglement.

Foruden reglerne i radioreglementet og konventionen vil der ved administrationen af loven fremover i vidt omfang skulle tages hensyn til andre internationale aftaler, anbefalinger m.v. I det internationale samarbejde på radiokommunikationsområdet indgås der til stadighed nye aftaler, herunder vedtagelse af diverse anbefalinger med henblik på at lette afviklingen af radiokommunikation på tværs af landegrænserne. Dette arbejde foregår bl.a. i Den Europæiske Post- og Telekommunikationskonference, CEPT, mens det hertil knyttede standardiseringsarbejde varetages af Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder, ETSI.

Ved fastsættelse af nærmere regler m.v. vil der herudover i vidt omfang skulle tages hensyn til relevante EF-vedtagelser på området. Det drejer sig f.eks. om indførelse af fælleseuropæiske radiosystemer såsom DECT (trådløs telefon) og ERMES (personsøgning).

C. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat eller kommuner.

D. Høring

Lovforslaget har været udsendt til høring hos de i Telerådet repræsenterede organisationer m.fl. samt hos relevante ministerier. Lovforslaget har ligeledes været forelagt Grønlands hjemmestyre og Færøernes landsstyre.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1
ad § 1, stk. 1

I henhold til § 1, stk. 1, i den gældende lov må radioanlæg kun oprettes og drives med tilladelse fra kommunikationsministeren. Tilladelser kan udstedes som

- 1) individuelle tilladelser til oprettelse og drift af radioanlæg, eller
- 2) generelle tilladelser til oprettelse og drift af radioanlæg. Det vil sige, at den godkendelse, som er udstedt for anlægget, kombineret med en særlig mærkning af anlægget, udgør den tilladelse til oprettelse og drift af radioanlæg, som kræves i lovens § 1.

Radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, eller anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning, er undtaget fra tilladelseskravet.

Den 26. september 1984 afsagde Højesteret dom, hvorefter radioanlæg til direkte modtagning af programstof, der overføres via kommunikationssatellitter (KMK-modtagere) ikke kan betragtes som radioanlæg, der er indrettet for modtagning af radiospredning. Der kræves derfor tilladelse i henhold til radiokommunikationslovens § 1 til disse anlæg.

I 1989 udstedte kommunikationsministeren bekendtgørelse nr. 266 af 28. april 1989 om radioanlæg til modtagning fra kommunikationssatellitter. Bekendtgørelsen omfatter radioanlæg, der er indrettet til direkte modtagning af programstof, der overføres via kommunikationssatellitter.

I henhold til bekendtgørelsen må oprettelse og drift af KMK-modtagere kun ske, hvis der foreligger en tilladelse hertil fra Telestyrelsen. Tilladelsen forudsætter, at anlægget er typegodkendt eller godkendt som enkeltanlæg. Tilladelse kan gives som en generel tilladelse i forbindelse med typegodkendelsen.

Den generelle tilladelsesordning anvendes for så vidt angår individuelle KMK-modtagere, mens modtagere i tilknytning til fællesantenneanlæg kun må oprettes og drives, hvis der foreligger en enkelttilladelse hertil.

EF-kommissionen har imidlertid meddelt den danske stat, at KMK-bekendtgørelsen efter Kommissionens opfattelse strider mod EF-Traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser.

Efter forhandling med EF-kommissionen er det herefter besluttet at søge reglerne på området ændret.

Det foreslås derfor, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, at tilladelseskravet ophæves for radioanlæg, der er indrettet til modtagning af programstof, der sendes via satellit bestemt for direkte modtagning hos almenheden eller med kabelfordeling for øje. Der vil dermed være ligestilling mellem programstof, der sendes via DBS-satellit (Direct Broadcast Satellite) og via KMK-satellit (kommunikationssatellit).

For sådanne anlæg vil der i henhold til lovforslagets nr. 2 (§ 4) blive stillet krav om, at der samtidig med påbegyndelse af markedsføring indsendes dokumentation for overholdelse af de tekniske krav til anlæggene. For anlæg, der indgår i fællesantenneanlæg, opretholdes typegodkendelseskravet.

Med forslaget præciseres det endvidere, at radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på nærmere angivne frekvensbånd, også kan oprettes og

drives uden særskilt tilladelse. Radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på frekvensbånd til amatørradio, vil være omfattet af denne bestemmelse, jf. § 1, stk. 1, nr. 4.

Med forslaget fastholdes den gældende lovs bestemmelser om, at radioanlæg, der alene er bestemt til modtagning af radiofoni eller fjernsyn, er undtaget fra tilladelseskravet, jf. § 1, stk. 1, nr. 2.

ad § 1, stk. 2

Med ændringsforslaget til lovens § 1, stk. 1, er visse kategorier af radioanlæg udtrykkeligt undtaget fra lovens tilladelseskrav. Det foreslås imidlertid at give kommunikationsministeren hjemmel til herudover at bestemme, at andre kategorier af radioanlæg kan oprettes og drives uden tilladelse. Der kan ikke gives en udtømmende oplystning af, hvilke radioanlæg, der kan undtages fra tilladelseskravet. Årsagen hertil er bl.a., at den teknologiske udvikling kan medføre, at de hensyn, der i dag ligger til grund for kravet om tilladelse, måske senere kan opfyldes på anden måde.

Endvidere vil det stadig mere omfattende internationale samarbejde, herunder den harmonisering der finder sted på EF-plan, kunne føre til, at kravet om tilladelse kan fraviges. Eksempelvis kan det være hensigtsmæssigt helt at undtage radioanlæg, for hvilke der udarbejdes fælleseuropæiske, tekniske forskrifter, fra tilladelseskravet.

ad § 1, stk. 3

Det er fundet hensigtsmæssigt i lov om radiokommunikation at give en oplystning, der ganske vist ikke er udtømmende, af de forhold, der vil blive lagt vægt på ved bedømmelsen af, om en ansøgning om tilladelse efter loven kan imødekommes. Der er imidlertid ikke tale om, at der hermed indføres en ændret praksis på området. De nævnte særlige forhold fremgår af bemærkningerne til den gældende lov.

Det er fortsat ønsket om optimal udnyttelse af de begrænsede frekvensressourcer, som er den væsentligste årsag til, at der fra statens side finder en regulering sted af brugen af radioanlæg. Dette forhold er baggrunden for, at det under nr. 1 er anført, at der ved bedømmelsen af ansøgninger om tilladelse særligt vil blive lagt vægt på, at anvendelsen sikrer en effektiv udnyttelse af radiofrekvensspektret. Dette hensyn til radiofrekvensspektrets begrænsning indebærer bl.a., at der normalt ikke vil blive givet tilladelse i tilfælde, hvor det kommunikationsbehov, ansøgningen vedrører, på rimelig måde kan tilgodeses ved andre kommunikationsformer.

For så vidt angår oprettelse og drift af radioanlæg, der benyttes til afvikling af kommunikation, som i henhold til statens eneret, telefon-koncessionerne og særrettigheds-tilladelser er forbeholdt særlige selskaber, vil tilladelse alene blive meddelt disse inden for deres respektive område.

Med hensyn til bestemmelsens nr. 2 om at forhindre uautoriseret modtagning af radiokommunikation bemærkes, at Danmark i henhold til det internationale radioreglement skal sikre, at radiokommunikation, der ikke er bestemt til brug for almenheden, hemmeligholdes.

ad § 1, stk. 4

Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 3, i den gældende lov.

Til nr. 2

ad § 3, stk. 1

Indholdet af bestemmelsen svarer delvis til § 3, stk. 1, 1. pkt., i den gældende lov. Af redaktionelle hensyn foreslås det at udskille forholdet vedrørende indretning og benyttelse af radioanlæg. Dette forhold behandles således i forslaget ad § 4. Det samme er tilfældet med den gældende lovs § 3, stk. 1, 2. pkt. Forslagets § 3, stk. 1, bestemmer herefter, at kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser til radioanlæg efter § 1, herunder radioanlæg i skibe og luftfartøjer under dansk flag.

ad § 3, stk. 2

På baggrund af erfaringerne med administrationen af den gældende lov er det fundet hensigtsmæssigt at angive de væsentligste forhold, der vil kunne gøres til genstand for fastsættelse af vilkår for en tilladelse.

Der sker ikke hermed nogen ændring af gældende praksis for fastsættelse af de vilkår, som er nævnt i stk. 1, og der vil fortsat kunne fastsættes andre vilkår end dem, der er udtrykkeligt nævnt, til sikring af, at formålet med loven opfyldes.

De under nr. 1 nævnte vilkår om typegodkendelse eller godkendelse af kvalitetsstyringssystemer kan i et vist omfang være opfyldt ved andre landes udstedelse af typegodkendelser m.v. og ved typegodkendelser udstedt af internationale satellitorganisationer.

Bestemmelsen i nr. 4, hvorefter en tilladelse bl.a. kan tilbagekaldes, når forholdene efter kommunikationsministerens skøn gør det nødvendigt, skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslaget nr. 4, ad § 5, stk. 2. Sigtet er bl.a. at kunne tilbagekalde en

tilladelse, hvis den forudsætning om frekvensanvendelse, der lå til grund, da tilladelsen blev givet, bortfalder. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til forslaget nr. 4, ad § 5, stk. 2.

ad § 4

Denne bestemmelse indeholder elementer fra den gældende lovs § 3, stk. 1, 1. pkt., § 3, stk. 1, 2. pkt., samt § 4. Efter den gældende lovs § 3, stk. 1, 1. pkt., kan der fastsættes nærmere bestemmelser om indretning og benyttelse af radioanlæg. Tilsvarende bestemmelser kan efter § 3, stk. 1, 2. pkt., fastsættes for radioanlæg til modtagning af radiospredning, som også efter den gældende lov er undtaget fra kravet om tilladelse. Den gældende lovs § 4 bestemmer, at kommunikationsministeren kan forbyde eller fastsætte vilkår for fremstilling, indførsel, salg eller udlevering af radioanlæg, der ikke opfylder kravene i loven m.v.

Med den foreslåede affattelse af § 4 kan kommunikationsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om indretning, benyttelse og markedsføring af radioanlæg. Som det fremgår, vil der ikke længere ske regulering for så vidt angår indførsel af radioanlæg. Denne ændring har baggrund i EF-rettens principper om varernes frie bevægelighed m.v. Bestemmelsen gælder såvel for radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1, som for radioanlæg, der er undtaget fra tilladelseskravet efter § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2. Det er præciseret, at der bl.a. vil kunne fastsættes bestemmelser om forbud mod eller indskrænkning i adgangen til markedsføring, herunder salg og udlevering af radioanlæg. Endvidere vil der kunne gives påbud om tilbagekaldelse fra markedet m.v.

I bekendtgørelse nr. 521 af 10. oktober 1974 om foranstaltninger til imødegåelse af ulovlig benyttelse af radioanlæg findes der bl.a. regler om, at radioanlæg, for hvilke der er fastsat krav om typegodkendelse, kun må sælges, hvis godkendelsen foreligger.

Særligt for så vidt angår satellitmodtagere, der med forslaget nr. 1, ad § 1, stk. 1, nr. 3, fritages fra lovens tilladelseskrav, bemærkes, at det fremover vil blive forlangt, at der ved påbegyndelsen af markedsføringen indsendes dokumentation for kravenes overholdelse. Der kan være tale om udenlandsk typegodkendelse eller prøvningsrapport fra et autoriseret laboratorium. Hvis det konstateres, at kravene ikke er overholdt, vil der kunne nedlægges forbud mod markedsføring, og fabrikant eller importør vil kunne pålægges at tilbagekalde allerede solgte anlæg. For satellitmodtagere i tilknytning til fællesantenneanlæg vil der fortsat kunne stilles krav om typegodkendelse.

For så vidt angår radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på frekvensbånd under 30 MHz eller frekvensbånd, der her i landet er anvist for amatørradio eller radiospredning, jf. forslagens nr. 1, ad § 1, stk. 1, nr. 2 og nr. 4, findes der i dag regler i bekendtgørelse nr. 541 af 4. december 1985 med senere ændringer om amatør-radiostationer henholdsvis bekendtgørelse nr. 140 af 13. marts 1974 om indretning og benyttelse af radiomodtagere.

Til nr. 3
ad § 4 a

Med den foreslåede bestemmelse gives der kommunikationsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af de former for radiokommunikationsudstyr, som er omfattet af bindende, fælles-europæiske, tekniske forskrifter vedtaget i henhold til direktiv 91/263/EØF, jf. beskrivelsen i de almindelige bemærkninger. Bestemmelsen i radiokommunikationslovens § 1 om, at der skal indhentes tilladelse til oprettelse og drift af ethvert radiokommunikationsanlæg, vil imidlertid fortsat som udgangspunkt være gældende sideløbende med de regler, der vil blive udstedt i medfør af den foreslåede lov om teleterminaludstyr, jf. dog bemærkningerne til forslagens nr. 1, ad § 1, stk. 2.

ad § 4 b

Den hidtil førte gebyrpolitik vil blive videreført. Det vil sige, at der opkræves engangsgebyrer for typogodkendelser og individuelle frekvensanvisninger og årlige gebyrer for individuelle tilladelser og for frekvensbenyttelse. For radiotjenester, der er tilsluttet det offentlige telenet, vil der i vidt omfang gælde generelle tilladelsesordninger for de radioanlæg (terminaludstyr), der benyttes i forbindelse med tjenesten. I tilknytning til disse radiotjenester opkræves der et årligt gebyr, der relaterer sig til forbruget af frekvensspektrum. Gebyret opkræves hos operatøren af tjenesten. Denne gebyrform tilgodeser tillige et af de overordnede formål med radiokommunikationsloven, nemlig hensynet til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensspektret, idet operatøren dermed tilskyndes til at anvende så få frekvenser som muligt.

De fastsatte gebyrer må fra tid til anden forudses justeret, således at de medgående omkostninger ved administration af loven afspejles behørigt.

Til nr. 4

Det foreslås, at kommunikationsministeren kan bestemme, at benyttelse af radioanlæg skal ophøre,

hvis forholdene efter kommunikationsministerens skøn gør det nødvendigt. Efter den gældende lovs § 5 er der en tilsvarende adgang til at forbyde anvendelse af radioanlæg, når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslagens nr. 2, ad § 3, stk. 2, nr. 4, jf. ovenfor.

Som led i en øget international harmonisering på radiokommunikationsområdet indføres der i disse år stadigt flere fælleseuropæiske radiosystemer. I den forbindelse skal der ske en harmonisering af frekvensanvendelsen i de enkelte lande. En sådan harmonisering sker bl.a. ved direktiver udstedt af EF's Ministerråd. Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. kunne tænkes anvendt for at sikre Danmarks opfyldelse af internationale vedtagelser og aftaler om frekvensanvendelse, herunder EF-vedtagelser. Bestemmelse om, at radioanlæg ikke længere må anvendes, kan således bl.a. være nødvendig, hvis anlæggene oprindeligt er godkendt til brug i frekvensbånd, hvorom der senere træffes aftale om allokering til brug for andre radiotjenester og -anlæg.

Bestemmelsen kan betragtes som et supplement til forslagens nr. 2, ad § 3, stk. 2, nr. 4, hvorefter der for en tilladelse kan fastsættes vilkår om tilbagekaldelse af tilladelsen, hvormed ovennævnte hensyn i et vist omfang kan tilgodeses. Forslagets § 3, stk. 2, nr. 4, kan imidlertid vise sig uhensigtsmæssig at anvende i relation til radioanlæg, der er omfattet af generelle tilladelsesordninger. I disse tilfælde er f.eks. den frekvensmæssige forudsætning først og fremmest knyttet til godkendelsen af radioanlægget. § 5, stk. 2, omfatter derfor alle radioanlæg, herunder dem, der er undtaget fra tilladelseskravet efter § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2.

Til nr. 5

Bestemmelsen tilsigter ikke nogen ændring i den værende retstilstand. Det præciseres, at adgangen til at fastsætte bestemmelser om tavshedspligt også omfatter brugere, der benytter radioanlæg, som er undtaget fra tilladelseskravet efter § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2.

Til nr. 6

Kommunikationsministeren kan efter den gældende lovs § 3, stk. 1, fastsætte nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelse samt om indretning og benyttelse af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter lovens § 1.

I bekendtgørelser på radiokommunikationsområdet er der fastsat bestemmelser om, at radioanlæg

kan plomberes, hvis der ikke foreligger tilladelse til anlægget eller, hvis vilkårene for en tidligere meddelte tilladelse ikke er opfyldt.

Plombering af et radioanlæg foretages for at hindre brug af anlæg, der ikke foreligger tilladelse til, eller hvor vilkårene for en tilladelse ikke er overholdt. Bestemmelser om plombering m.v. af radioanlæg har nær sammenhæng med spørgsmålet om adgangen til uden retskendelse at foretage kontrolbesøg. Regler om sådanne kontrolbesøg er ikke fastsat ved lov, men har hidtil været fastsat i administrative forskrifter og har været knyttet som vilkår for de enkelte tilladelser. Denne praksis har ikke været anført fra domstolens side.

Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt ved denne revision af loven at indsætte en udtrykelig lov-hjemmel til, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation at foretage kontrolbesøg uden retskendelse og til i forbindelse hermed at foretage plombering i nærmere angivne tilfælde.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse hjemler bødestraf for selskaber, staten, kommuner, herunder amter, m.v. efter de almindelige regler herom.

Til nr. 8

Overtrædelse af lovens § 1 og § 2 samt overtrædelse af forskrifter udfærdiget i medfør af loven straffes med bøde, jf. § 7, stk. 1 og 2.

På de betingelser, der er nævnt i retsplejelovens § 931, stk. 1, herunder særligt at den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen, har politiet hidtil haft mulighed for at afgøre disse bødesager udenretligt.

Politiet har ligeledes haft mulighed for efter tilsvarende regler som ved udenretlig opkrævning af bøder at foretage udenretlig konfiskation af radioanlæg, der er benyttet i strid med loven om radiokommunikation. Dette er sket med hjemmel i § 1, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 572 af 30. november 1984 om udenretlig vedtagelse af konfiskation i politisager.

Som en administrativ forenkling, hvorved politiets arbejde kan lettes, søges der med dette lovforslag tilvejebragt hjemmel til, at Telestyrelsen kan forestå udenretlig bødevedtagelse samt opkrævningen heraf. Det er dog en betingelse, at overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 2000 kr. I forbindelse hermed foreslås i stk. 2, at afgørelse om anvendelse af den udenretlige procedure kan gøres betinget af, at den pågældende erklærer sig indforstået med konfiskation.

Til nr. 9

Som anført i de almindelige bemærkninger vil denne lov blive sat i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

I forbindelse hermed vil der som noget nyt for Færøerne blive tilvejebragt hjemmel til, at tilladelsesudstedelsen på Færøerne i henhold til lov om radiokommunikation i et vist omfang kan varetages af Færøernes hjemmestyre. Dette er i overensstemmelse med en aftale indgået den 30. maj 1988 mellem Generaldirektoratet for P&T og Færøernes landsstyre om de overordnede rammer for varetagelsen af telekommunikationsopgaverne på Færøerne.

Færøernes hjemmestyre vil skulle varetage den daglige forvaltning af tilladelser i henhold til lov om radiokommunikation med de dertil knyttede tilsyns- og kontrolopgaver for så vidt angår radioanlæg, som ikke indgår i det offentlige telenet. Det er alle slags radioanlæg, som hjemmestyret fremover vil skulle give tilladelse til. Til radioanlæg, der indgår i det offentlige telenet (dvs. som er del af nettets infrastruktur), skal der dog fortsat indhentes tilladelse hos kommunikationsministeren.

Tilladelsesudstedelse i henhold til lov om radiokommunikation er så nært forbundet med internationale traktatlige forpligtelser, at rigsmyndighedernes ansvar i denne henseende nødvendiggør, at tilladelsesudstedelse på Færøerne fortsat bevares under kommunikationsministerens ansvarsområde. Instruktionsbeføjelsen forbliver således hos kommunikationsministeren, som tillige vil være ankeinstans for tilladelses- og kontrolfunktionen også for Færøerne.

Rigsmyndighedernes varetagelse af de internationale relationer og forpligtelser på radioforvaltningsområdet berøres ikke. For radioanlæg, som indgår i det offentlige færøske telenet, er det på grund af disse anlægs omfang og betydning – særligt i international sammenhæng – fundet nødvendigt, at tilladelserne som hidtil udstedes af kommunikationsministeren.

Endvidere vil der blive tilvejebragt hjemmel til, at Færøernes hjemmestyre efter den nævnte overtagelse af tilladelseskompetencen kan oppebære de gebyrer, som opkræves i forbindelse med udstedelsen af tilladelserne.

For Grønlands vedkommende vil der blive indsat tilsvarende bestemmelser. Hermed viderføres den retstilstand, der har været gældende siden gennemførelsen af lov nr. 933 af 19. december 1986 om ændring af lov om radiokommunikation, hvor der blev tilvejebragt det fornødne grundlag for, at Grønlands hjemmestyre kunne overtage tilladelsesudstedelsen i

henhold til lov om radiokommunikation og oppebærede gebyrer, som opkræves i forbindelse hermed.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1992.

Bilag til f. t. l. vedr. radiokommunikation

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1. Oprettelse og drift af anlæg for radiokommunikation (radioanlæg) må på dansk territorium kun ske med tilladelse fra kommunikationsministeren. Dette gælder dog ikke

- 1) radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste,
- 2) radioanlæg, der alene er bestemt til modtagning af radiofoni eller fjernsyn,
- 3) radioanlæg, der er indrettet til modtagning af programstof, der sendes via satellit og er bestemt for direkte modtagning hos almenheden eller med kabelfordeling for øje, og
- 4) radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på frekvensbånd under 30 MHz eller frekvensbånd, der her i landet er anvist for amatørradio.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at andre kategorier af radioanlæg end dem, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, kan oprettes og drives uden tilladelse.

Stk. 3. Ved bedømmelse af, om tilladelse efter stk. 1 kan gives, vil der bl.a. blive lagt vægt på:

- 1) At anvendelsen af radioanlægget sikrer en effektiv udnyttelse af radiofrekvensspektrret.
- 2) At anvendelsen af radioanlægget respekterer hensynet til at forhindre uautoriseret modtagning af radiokommunikation, som ikke er bestemt til brug for almenheden.

Stk. 4. Ved radiokommunikation forstås enhver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efterretninger af enhver art ved hjælp af radiobølger.

§ 1. Oprettelse og drift af anlæg af enhver art for radiokommunikation (radioanlæg) må på dansk territorium kun ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder. Dette gælder dog ikke anlæg, der benyttes i det na-

tionale forsvars tjeneste, eller anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning.

Stk. 2. For radioanlæg i Grønland, som ikke indgår i det offentlige telenet, meddeles tilladelse af Grønlands hjemmestyre. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter regler herom.

Stk. 3. Ved radiokommunikation forstås enhver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efterretninger af enhver art ved hjælp af radiobølger.

§ 3. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser til radioanlæg efter § 1, herunder radioanlæg i skibe og luftfartøjer under dansk flag.

Stk. 2. I vilkår efter stk. 1 kan der bl.a. fastsættes bestemmelser om:

- 1) Krav om typegodkendelse eller godkendelse af kvalitetsstyringssystemer.
- 2) Frekvensanvendelse, herunder at radioanlægget kun må benytte de frekvenser, som er anvist til formålet.
- 3) Krav om, at brugeren af radioanlægget skal have bestået foreskrevne prøver.
- 4) Tidsmæssig begrænsning for tilladelser samt om tilbagekaldelse af tilladelser, når forholdene efter kommunikationsministerens skøn gør det nødvendigt.

§ 3. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser samt om indretning og benyttelse af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1, herunder anlæg i skibe og luftfartøjer under dansk flag. Endvidere kan ministeren efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender, for Færøerne og Grønland dog henholdsvis landsstyret og hjemme-

styret, fastsætte bestemmelser om indretning og benyttelse af modtageanlæg for radiospredning.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af §§ 1-6. Gebyrer for tilladelser, der udstedes af Grønlands hjemmestyre efter § 1, stk. 2, tilfalder hjemmestyret.

§ 4. Kommunikationsministeren kan fastsætte bestemmelser om indretning, benyttelse og markedsføring af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2. Der kan bl.a. fastsættes bestemmelser om:

- 1) Forbud mod eller indskrænkning i adgangen til markedsføring, herunder salg og udlevering af radioanlæg.
- 2) Påbud om tilbagekaldelse fra markedet, tilbagekøb eller afhjælpning.

§ 4 a. Kommunikationsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af radioanlæg, som er omfattet af Rådets direktiv 91/263/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.

§ 4 b. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af loven. Der kan fastsættes gebyrer for bl.a. udstedelse og ændring af tilladelser, typegodkendelse og andre godkendelser.

§ 4. Ministeren for offentlige arbejder kan forbyde eller fastsætte vilkår for fremstilling, indførsel, salg eller udlevering af radioanlæg, der ikke opfylder kravene i denne lov eller de i medfør heraf udfærdigede forskrifter.

§ 5. Når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt, kan ministeren for offentlige arbejder forbyde anvendelsen af radioanlæg bortset fra modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning. Radioanlæg, der omfattes af et sådant forbud, kan forlanges afleveret til offentlig myndighed til deponering.

Stk. 2. Udover de i stk. 1 nævnte tilfælde kan kommunikationsministeren, hvis forholdene

gør det nødvendigt, bestemme, at brugen af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2, skal ophøre.

§ 5. Når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt, kan ministeren for offentlige arbejder forbyde anvendelsen af radioanlæg bortset fra modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning. Radioanlæg, der omfattes af et sådant forbud, kan forlanges afleveret til offentlig myndighed til deponering.

§ 6. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, herunder radioanlæg, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1 stk. 2.

§ 6 a. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven og de i medfør af denne fastsatte bestemmelser, herunder om

- 1) adgang til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at foretage kontrolbesøg og -undersøgelser, og
- 2) adgang til i forbindelse med den kontrol, der er omhandlet i nr. 1, at plombere radioanlæg, hvortil der ikke foreligger en tilladelse, eller hvis vilkårene for en tilladelse ikke er overholdt.

§ 6. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, hvortil der kræves tilladelse efter § 1.

§ 7. Den, der uden tilladelse opretter eller driver et radioanlæg, til hvis oprettelse eller drift der kræves tilladelse efter § 1, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af § 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 7 a. I sager om overtrædelse af § 7, stk. 1 eller stk. 2, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 2000 kr., kan kommunikationsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erklærer sig rede til at betale en bøde inden en nærmere angiven frist.

Stk. 2. I sager, der afgøres efter proceduren i stk. 1, kan afgørelsen betinges af, at den pågældende erklærer sig indforstået med konfiskation af det radioanlæg, der er genstand for overtrædelsen.

Stk. 3. Betales en bøde efter stk. 1 ikke i rette tid, eller misligholdes et vilkår om konfiskation efter stk. 2, overgives sagen til politiet.

Stk. 4. For en tilkendegivelse efter stk. 1 finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af anklageskriftet i politisager tilsvarende anvendelse.

§ 7. Den, der uden tilladelse opretter eller driver et radioanlæg, til hvis oprettelse eller drift der kræves tilladelse efter § 1, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af § 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.